

fentligheden at faa Udseende af at være en særlig human Arbejdsgiverforening, hvor den ikke vil tage Ansvaret for de vældige Arbejdskampe, og samtidig er i Stand til ved at trykke paa Knappen at afskære de Tusinder og atter Tusinder af Mennesker, som ikke har noget som helst med Konfliktten at gøre, fra Understøttelse, det er et meget groft Stykke Arbejdsgiverforeningspolitik, som Arbejdsgiverforeningen sikkert ikke er svag nok til at behøve skulde gøres.

I § 17, Stykke 1, Punkt 9, har man blandt de Institutioner, som skulde kunne anvise Arbejdskraft, indført Kommunalbestyrelsen. Jeg forstaar ikke rigtig hvorfor; jeg har ikke noget Sted kunnet finde nogen Forklaring paa det. Kan en hvilken som helst Kommunalbestyrelse ikke forlange sig Arbejdskraft anvist gennem de offentlige Arbejdsanvisningskontorer? Naar der amtsvis oprettes Anvisningskontorer, har samtlige Amtets Kommunalbestyrelser Adgang dertil. Jeg kan altsaa ikke se, hvad Hensigten er, men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvad Hensigten er, for jeg er ganske klar over, at der er en Hensigt. Der er ikke et Ord forandret i denne Lov, uden at det har sin Hensigt, og der er ikke en eneste anden Hensigt paa et eneste Punkt end den: at ramme Arbejderne paa alle de Maader og ved alle de Midler, man er i Stand til.

I § 17, Stykke 2, har Arbejdsgiverforeningen ogsaa været paa Spil. Det fastslaaes her foruden, hvad der stod i Forvejen om alle de Betingelser, Arbejderne skal opfylde for at kunne faa Understøttelse, at et Medlem, som nægter at tage Arbejde til den Timeløn, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdere og Arbejdsgivere er fastsat for tilsvarende Arbejde, ikke kan faa Understøttelse. Det ser meget uskyldigt ud, og navnlig for Folk, der ikke er kendt med Arbejdsgivertaktik, ser det ikke ud, som om der deri kunde ligge noget væsentligt andet end det, der i Forvejen findes i Loven. Men enhver ved jo, at naar Arbejdsgiverforeningen her har faaet en saadan ny Bestemmelse ind, har den en bestemt Hensigt med det, og jeg vil derfor gerne spørge, hvad Mening er. Er det Mening, at Arbejdsgiveren ved Hjælp af denne Bestemmelse efterhaanden skal kunne afskedige alle de Arbejdere, han har, og som har en overenskomstmæssig Mindsteløn, og saa bagefter forlange de samme Folk anvist til Fagets Mindsteløn? Saa er Bestemmelsen nemlig tilstrækkelig tydelig. Ellers synes jeg, det var rart at faa at vide, hvad Mening er.

Bestemmelsen i § 17, 4de Stykke, om, at Alimentanter skal kunne miste Retten til $\frac{1}{3}$ af Understøttelsen, skal jeg ikke omtale udover, at jeg vil gøre den Bemærkning, at man alligevel maa huske paa, at Alimentantgæld, selv om det er Fattighjælp, i Befolkningens Øjne indtager en væsentlig anden Stilling end den almindelige Fattighjælp. Vi har mange, mange Tusinde Mennesker, som altid har Alimentantgæld, men aldrig har faaet en eneste Øres Fattighjælp. Alimentanter er i de fleste Tilfælde Mennesker, der er saa fattige, at de er nødt til at være et halvt Aar bag ud med Betalingen; det gør, at vedkommende er konstant Alimentant, og dermed følger Fattighjælp, hvorved han sættes ud af Stand til at bruge sine borgerlige Rettigheder. Hvis man nu ved at indføre denne Bestemmelse og benytte den gør det umuligt for saadanne Alimentanter at klare sig under Arbejdsløshedsperioder, saa de tvinges til at modtage almindelig Fattighjælp ved Siden af Alimentantfattighjælpen, tror jeg, man slaar noget i Stykker, saa tror jeg, at det, man tænker sig som en Besparelse for det offentlige eller som indtjente Penge for det offentlige, i Virkeligheden vil komme til at betyde, at det offentlige kommer til i alt for mange Tilfælde at udrede det samme Beløb til de paagældende i Form af ganske almindelig Fattighjælp. Selv Alimentanter kan demoraliseres til at modtage almindelig Fattighjælp, og den er som bekendt adskilligt dyrere end nogen som helst anden offentlig Hjælp.

Der er saa i Lovforslagets § 19 indsat Bestemmelser om den nye Krisefond. Vi har tidligere i dette høje Ting efter Henstilling af det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) behandlet Forslag om Krisefonds, oprettede af Arbejdsløshedskasserne, Forslag, der ganske vist havde en noget anden Form, men som dog i Realiteten var det samme som det, der nu er indsat i Lovforslaget. Da mit Parti ikke kan tiltræde, at den fortsatte Hjælp ugaar, og at Loven kommer til at indeholde alle de Daarligheder, der er blevet paaoktrojeret den, er der ikke stor Anledning for mig til at gaa langt ind paa Forslaget om Krisefonds. Jeg skal blot sige dette, at det er mærkeligt paa et Tidspunkt, hvor Arbejdsløshedskasserne har meget store Udgifter til Arbejdsløshedsunderstøttelse, hvor en Række af Arbejdsløshedskasserne er tomme, hvor en Række af Arbejdsløshedskasserne har en Gæld, der, saa vidt jeg ved, i Øjeblikket andrager tilsammen $9\frac{1}{2}$ Mill.